

Jeremenkova 40a, 779 00 Olomouc

Olomouc 17. 2. 2025

E-mail: posta@olkraj.cz

vedeném vůči odvolatelce pod sp. zn. S-SMOL/159026/2024/OARMV, ag. č. 1100969. Námitka spočívala v tom, že před ústním jednáním byl do spisu nahlížen přítel paní [REDAKCE] [REDAKCE] řidičky druhého vozidla, které mělo účast na DN, pozn. odvolacího správního orgánu). Také ji nepříjemně překvapilo, že na ústním jednání pan [REDAKCE] neměl zapisovat svědeckou výpověď [REDAKCE] tak, jak ji ona vyslovila. Údajně věty neměly odpovídat tomu, co paní [REDAKCE] řekla. Také měl překrucovat, co mu řekla odvolatelka, stále ve spisu píše, že couvala, což není pravda. Navíc po ní chtěl, aby do spisu podepsala, že necítí z jeho strany podjatost. S tím nesouhlasila a hned mu řekla, že podjatost cítí. Celé jednání si začala nahrávat. Překvapilo ji, že pan [REDAKCE] řekl, že si ještě nechá zpracovat posouzení od znalce. Také nechápala, že se má znovu dostavit k nahlédnutí do spisu před vydáním rozhodnutí. Je celý den v obchodě a končí až ve 20 hod. večer.

O takto uplatněné námitce rozhodl usnesením služebně nadřízený, vedoucí Odboru agendy řidičů a motorových vozidel Magistrátu města Olomouce, Mgr. Ivan Rašťák, dle § 14 odst. 3 správního řádu. Vydaným usnesením vedoucí odboru rozhodl o zamítnutí námítky podjatosti, které nevyhověl a oprávněnou úřední osobu [REDAKCE] [REDAKCE] z projednávání a rozhodování v daném řízení nevyloučil. Vedoucí odboru vydané usnesení odůvodnil především tím, že důvody nejsou dostatečně způsobilé pro vyloučení úřední osoby z dalších úkonů ve správním řízení, neboť se nejedná o důvody ve smyslu ust. § 14 odst. 1 správního řádu. Usnesení bylo doručeno dne 16. 1. 2025 do vlastních rukou odvolatelky. Dne 24. 1. 2025 podala odvolatelka proti usnesení odvolání. Magistrát města Olomouce postoupil podané odvolání spolu se spisovou dokumentací odvolacímu správnímu orgánu, neboť nebyly shledány důvody pro zrušení rozhodnutí (usnesení) v rámci autoremedury (§ 95 odst. 2 správního řádu).

V odvolání proti usnesení odvolatelka opět uvedla, že pan [REDAKCE] údajně nezapisoval to, co mu říkala a co říkala svědkyně [REDAKCE]. Od začátku celé výpovědi odvolatelka cítila, že něco není v pořádku ze strany pana [REDAKCE] že má vůči ní averzi, proto také nezapisoval to podstatné, co řekla. Proto také svědkyně měla dle tvrzení odvolatelky napsat, že protokol o výpovědi svědka nečetla, ale jen podepsala. Na opakované upozornění odvolatelkou jí mělo být panem [REDAKCE] sděleno, že na nahrávání nejsou zařízení, neumí těsnopis ani psát všemi 10 prsty. Proto ho upozornila, že si bude vše nahrávat na mobilní telefon sama. Tím, že neuvedl podstatné věci do protokolu, změnil dle názoru odvolatelky celý výsledek vyšetřování. Zároveň nesouhlasí s posouzením dopravní situace od pana Mandáka, protože vycházel z výpovědí, které nepravdivě zapisoval pan [REDAKCE].

Odvolací správní orgán přezkoumal soulad napadeného usnesení a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy, přičemž správnost napadeného rozhodnutí přezkoumal v rozsahu vznesených námitek. Odvolání posoudil odvolací správní orgán rovněž s ohledem na veřejný zájem. Šetřením spisové dokumentace dospěl odvolací správní orgán k závěru, že ve věci namítané podjatosti bylo vydáno procesní rozhodnutí (usnesení), v němž nadřízený úřední osoby řádně odůvodnil, proč byla vznesená námitka podjatosti zamítnuta a [REDAKCE] [REDAKCE] nebyl vyloučen z úkonů v řízení o přestupku. Odvolací správní orgán se ztotožnil s argumentací služebně nadřízeného Mgr. Ivana Rašťáka.

Podjatou je podle § 14 odst. 1 správního řádu taková úřední osoba, u které lze důvodně předpokládat, že má s ohledem na svůj poměr k věci, k účastníkům řízení nebo jejich zástupcům takový zájem na výsledku řízení, pro nějž lze pochybovat o její nepodjatosti. Aby byla úřední osoba vyloučena, je tedy nutné splnit dvě podmínky. Za prvé jde o poměr této osoby k věci, účastníkům nebo jejich zástupcům a za druhé o důvodný předpoklad, že právě pro tento poměr má úřední osoba zájem na výsledku řízení, a to takový, který by mohl ovlivnit její nestranné posuzování věci a následné rozhodnutí. Žádná z těchto podmínek neobstojí samostatně.

Pokud odvolatelka spatřuje důvod podjatosti v tom, že oprávněná úřední osoba nezapisovala přesné znění svědecké výpovědi, je tento důvod nedostatečný. Oprávněné úřední osoby obvykle nebývají vybaveny zapisovatelem, který zapisuje slovo od slova vše, ale protokolace výpovědi je v režii pouze oprávněné úřední osoby, která mnohdy musí korigovat vypovídající osoby, aby mluvily k věci, neodbíhaly od tématu a výpověď dávala smysl, není tak povinná zapisovat vše. Důležité je, aby se protokol shodoval s výpovědí významově a měl takové znění, se kterým vypovídající osoba souhlasí, ostatně proto je také vyslýchaná osoba podepisuje. Svědkyně [REDAKCE] protokol podepsala, není pravdou, že by ke svému podpisu uvedla, že jej nečetla, neboť to ke svému podpisu uvedla pouze odvolatelka, nikoliv svědkyně.

Z protokolu o ústním jednání ze dne 28. 8. 2024 vyplývá, že odvolatelka uvedla: „*Jak jsem již uvedla, se svým vozidlem jsem stála, neměla jsem zařazenou ani zpátečku, což také uvedla svědkyně, která uvedla, že neviděla couvací světla a také uvedla, že si myslela, že odjíždím. ... Nikdy jsem neřekla, že jsem začala couvat, jak píše policista [REDAKCE]*“. Z protokolu o svědecké výpovědi paní [REDAKCE] vyplývá, že uvedla: „*Dále jsem viděla nějaké vozidlo, které bylo vyjeto a na tomto jsem neviděla rozsvícená couvací světla. Toto vozidlo vypadalo, že se chystá z parkoviště odjet.*“ Není tedy pravdou, že by bylo zaprotokolován opak toho, co odvolatelka, nebo paní [REDAKCE] měly dle textu v odvolání vypovědět. Taktéž zde není uvedeno nic o couvání odvolatelky.

Odvolací správní orgán se domnívá, že u odvolatelky patrně došlo k mýlce, neboť o jejím couvání se vždy hovoří pouze v popisu skutku, ze kterého je odvolatelka obviněná (dle ust. § 69 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů, se podezřelý z přestupku stává obviněným, jakmile vůči němu správní orgán učiní první úkon v řízení). Popis přestupku, ze kterého je obviněná, se uvádí v každé listině, která je jí doručována (tedy i v „Upozornění na možnost seznámit se s podklady pro vydání rozhodnutí“), neboť je nutné specifikovat jaké věci se listina týká. Výslovně je ale vždy uváděno, že se takového jednání „měla dopustit“, a to v souladu se zásadou presumpce neviny.

Dále je pravdou, že v době před ústním jednáním, dne 22. 7. 2024, se k nahlédnutí do spisu za paní [REDAKCE] na základě plné moci dostavil pan [REDAKCE] a to z důvodu, že paní [REDAKCE] byla příkazem uznána vinnou z přestupku, a proto ve lhůtě pro podání odporu měla právo na nahlédnutí do spisu. Nejedná se však o žádnou libovůli oprávněné úřední osoby, a v žádném případě o důvod její podjatosti.

Rovněž vypracování posudku znalcem nevznívá jako důvod podjatosti, ale jako postup oprávněné osoby za účelem zajištění takového množství důkazů, aby mohla o přestupku, ze kterého je odvolatelka obviněná, rozhodnout nestranně a objektivně, aby byl v souladu s § 3 správního řádu zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Znalec v odborném vyjádření hodnotil mechanismus dopravní nehody, a to dle charakteru poškození, které je zadokumentováno na fotodokumentaci. Je tedy nepodstatné, jak hodnotí dopravní nehodu odvolatelka nebo svědkyně, neboť znalec vycházel i z jiných podkladů. Nekompletní protokolací tedy nemohlo dojít k ovlivnění znalce. Jak již bylo výše uvedeno, o couvání odvolatelky v protokolu sepsaném oprávněnou úřední osobou ani není řeč.

Oprávněná úřední osoba pak byla ze zákona (dle ust. § 36 odst. 3 správního řádu) povinna odvolatelku upozornit na možnost seznámit se s novými podklady pro vydání rozhodnutí a vyjádřit se k nim, neboť kdyby to neučinila, jednala by nezákonně. Tudíž ani tyto důvody nejsou způsobilé pro vyloučení oprávněné úřední osoby z úkonů v řízení.

Mezi základní povinnosti úředníka územně samosprávného celku podle zákona č. 312/2002 Sb., o úřednících samosprávného celku, a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 312/2001 Sb.“), patří mj. dodržovat ústavní pořádek, právní předpisy vztahující se k práci jím vykonané, hájit při výkonu správních činností veřejný zájem, jednat a rozhodovat nestranně bez ohledu na své přesvědčení a zdržet se při výkonu všeho, co by mohlo ohrozit důvěru v nestrannost rozhodování, jak stanoví ust. § 16 odst. 1 písm. a), b), c) a f) zákona č. 312/2002 Sb. Tyto povinnosti má pochopitelně také úředník při výkonu státní správy, která byla na orgán samosprávy zákonem přenesena (§ 2 odst. 3 zákona č. 312/2002 Sb.), tedy i oprávněná úřední osoba. Odvolacím správním orgánem však nebylo shledáno porušení žádné z těchto povinností.

Rozhodnutí o přestupcích také podléhají přezkumu řádnými i mimořádnými oprávněnými prostředky, o kterých rozhodují nadřízené orgány nebo soudy. Tím je zajištěna zákonnost rozhodování, a proto by jakékoli svévolné odsuzování účastníků řízení za přestupky, jejichž spáchání jim v příslušných řízeních nebylo řádně prokázáno, bylo touto cestou odhaleno.

Odvolací správní orgán nezjistil žádné skutečnosti, které by v souladu se shora uvedenými podmínkami nasvědčovaly vztahu oprávněné úřední osoby k věci, účastníkům nebo jejich zástupcům, a proto není splněna základní podmínka pro její vyloučení ze všech úkonů v řízení, při jejichž provádění by mohla řízení ovlivnit. Odvolacímu správnímu orgánu není známa žádná vazba, která by způsobovala podjatost úřední osoby, má za to, že nemá žádný zájem na výsledku řízení, a nelze dohledat ani např. politické nebo ekonomické zájmy.

S ohledem na výše uvedené, kdy námitky v odvolání proti usnesení Mgr. Ivana Rašťáka byly shledány jako nedůvodné, rozhodl odvolací správní orgán tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

P o u ě n í

Proti rozhodnutí odvolacího správního orgánu se podle § 91 odst. 1 správního řádu nelze dále odvolat.

Mgr. František Pěruška
vedoucí odboru

Obdrží:
Paní

